

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Profeet in Ballingschap, Deel 12 : Het Beangstigende Visioen (Daniël 10)

Welkom terug bij onze studie over het boek Daniël. In onze laatste studie hebben we Daniël hoofdstuk 9 behandeld, waar Daniël een visioen kreeg over het herstel van Israël en de wederopbouw van de Tempel. In deze studie gaan we Daniël hoofdstuk 10 behandelen. In hoofdstuk 10 krijgt Daniël nog een visioen nadat hij drie weken heeft gevast. De hoofdstukken 11 en 12 bevatten het grootste deel van dit visioen, maar hoofdstuk 10 beschrijft hoe Daniël het ontving, en welke lichamelijke impact het ontvangen van dit visioen op hem had.

Laten we ons onderzoek van dit hoofdstuk beginnen in vers 1:

Daniël 10:1

In het derde jaar van Kores, koning van Perzië, werd er een woord geopenbaard aan Daniël, aan wie de naam Beltsazar gegeven is. Dit woord was waarheid en ging over grote strijd. Hij begreep het woord en hij kreeg inzicht in het visioen.

Daniël kreeg dit visioen in het derde jaar van Kores. Kores was de Perzische koning die Babylon veroverde, een gebeurtenis die in Daniël hoofdstuk 5 wordt beschreven (Daniël 5:30-31).

(Herodotus, *Historiën* 1:190-191; Xenophon, *Cyropaedia* 7.5.1-30)

Deze gebeurtenissen in hoofdstuk 10 vonden dus plaats drie jaar na de gebeurtenissen van hoofdstuk 5, en twee jaar na het visioen dat Daniël ontving in hoofdstuk 9 (Daniël 9:1).

In Daniël 9 ontving Daniël zijn visioen nadat hij namens Israël een gebed van berouw had gebeden. Hier in hoofdstuk 10 ontvangt Daniël een visioen na een vastenperiode van drie weken:

Daniël 10:2-3

In die dagen was ik, Daniël, drie volle weken aan het rouwen. Smakelijk voedsel at ik niet, vlees of wijn kwam niet in mijn mond, en mijzelf zalven deed ik helemaal niet, totdat die drie volle weken voorbij waren.

De tekst geeft niet aan waarom Daniël rouwde, maar we kunnen misschien wel aannemelijk maken wat de reden daarvoor was. Van Daniël 9 weten we dat Daniël heel graag wilde dat de Joodse ballingen terugkeerden naar Jeruzalem en de Tempel weer werd herbouwd. Op dit punt in de geschiedenis had koning Kores de Joden toestemming gegeven om beide dingen te gaan doen (Ezra 1:1-4). De vijanden van Israël hadden er echter voor gezorgd dat de bouw van de Tempel kort na het begin ervan werd onderbroken (Ezra 4:4-5). Dit is misschien wel de reden waarom Daniël rouwde. Zoals de geleerde Johannes Walvoord het verwoordt:

De aanleiding voor het vasten van Daniël was waarschijnlijk zijn zorg voor de pelgrims die twee jaar eerder naar Jeruzalem waren teruggekeerd, waarop hij in zijn gebed in Daniël 9 had geanticipeerd. Zoals het boek Ezra duidelijk maakt, ondervonden de kinderen van Israël grote moeite om zich in het land te vestigen. Hoewel het altaar was opgericht en het fundament van de Tempel was gelegd (Ezra 3), was het werk gepauzeerd vanwege de tegenstand van de kant van het volk van het land (Ezra 4:1-5, 24). Dit alles was een grote zorg voor Daniël, want zijn voornaamste doel bij het aanmoedigen van deze onderneming was het herstel van de Tempel en de stad Jeruzalem geweest.

-Walvoord, Johannes F., *Daniël*, edited by Charles H. Dyer & Philip E. Rawley (Chicago, IL: Moody Publishers, 2012), blz. 303

Veel later, toen Nehemia hoorde dat de bouw van Jeruzalem was gestopt, rouwde en vastte hij op vrijwel dezelfde manier als Daniël dat deed (Nehemia 1:1-4). Het lijkt dus aannemelijk dat de onderbreking van de herbouw van Jeruzalem en de Tempel de reden was voor Daniëls drie weken van ellende.

Vervolgens wordt ons het begin van het visioen van Daniël verteld:

Daniël 10:4-6

Op de vierentwintigste dag van de eerste maand bevond ik mij aan de oever van de grote rivier, dat is de Tigris. Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man, gekleed in linnen, Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte.

Hier wordt ons verteld dat Daniël een "Man" tegenkomt die een heel ongewoon uiterlijk heeft. Wat vertelt dit uiterlijk ons over deze persoon?

Welnu, er zijn drie personages in de Bijbel die deze elementen als hun uiterlijke verschijning hebben. De eerste is de hogepriester; de hogepriester droeg linnen (Exodus 28:42; 39:27-28; Leviticus 6:10; 16:4), evenals verfijnd mooie kleding (Exodus 28:2). De hogepriester had een turkoois als een van de edelstenen op zijn gouden borstplaat (Exodus 28:20; 39:13). De hogepriester werd met olie gezalfd (Exodus 28:41; 30:30; 40:13; Psalm 133:2), wat zijn gezicht zou hebben doen stralen. Het is onduidelijk hoe de benen van gepolijst koper, of het geluid van een menigte van toepassing zouden zijn op een hogepriester, maar de rest van de kenmerken zou iemand doen denken aan de kleding van de hogepriester.

Het tweede karakter met deze kenmerken is een cherub. De profeet Ezechiël kreeg een visioen waarin hij cherubs zag, en de cherubs hadden veel van dezelfde kenmerken die hier bij Daniël worden beschreven. Er waren wielen aan hen bevestigd, die eruitzagen als turkoois (Ezechiël 1:16; 10:9; 28:13-14). Hun verschijning wordt geassocieerd met bliksemschichten (Ezechiël 1:13), en ook met brandende fakkels (Ezechiël 1:13). Hun voeten waren als gepolijst koper (Ezechiël 1:7). Deze kenmerken van cherubs die in Ezechiël worden beschreven, lijken sterk op de kenmerken van de Man die in Daniël worden beschreven.

Het derde personage die deze kenmerken heeft, is Jezus, of Jesjoea, zoals hij in het Hebreeuws werd genoemd. Jesjoea wordt met deze kenmerken afgebeeld in het visioen van Johannes in het boek Openbaring.

Openbaring 1:12-16

En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren. En te midden van de zeven kandelaren zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen waren als een vuurvlam, en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven, en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht.

Het uiterlijk dat Daniël beschrijft, kan dus van toepassing zijn op hogepriesters, cherubs of op Jesjoea. Wat hebben hogepriesters, cherubs en Jesjoea met elkaar gemeen? Ze waren allemaal in de tegenwoordigheid van God toen ze deze verschijning hadden. De hogepriester naderde op de Grote Verzoendag in de tegenwoordigheid van God (Hebreeën 9:7); Van de cherubs wordt gezegd dat ze voortdurend in de tegenwoordigheid van God waren (Ezechiël 10:19), en Jesjoea ging na Zijn hemelvaart in de tegenwoordigheid van God (Johannes 20:17), waar Hij zou zijn tijdens het visioen van Johannes in Openbaring. In ieder geval, als iemand zo'n uiterlijk heeft, is dat een aanwijzing dat hij uit de tegenwoordigheid van God komt, en dat de woorden die hij spreekt waar zullen zijn.

Dat roept nog steeds de vraag op: wie was deze boodschapper die dit visioen aan Daniël overbracht? Nou, het is niet erg logisch dat het de hogepriester was. Er had op dat moment niet eens een hogepriester moeten zijn, omdat er een functionerende Tempel nodig is om de wijdingsceremonie van de priesters uit te voeren, en de bouw van de Tempel was op dat moment nog niet voltooid. Het is ook niet logisch dat het Jesjoea was. We zullen later zien dat deze boodschapper een tijd lang werd vastgehouden door de "vorst van het koninkrijk Perzië" (Daniël 10:13). Maar Paulus zegt dat Jesjoea "ver boven alle overheid en macht en kracht" staat (Efeze 1:21). Het lijkt onwaarschijnlijk dat een vorst van welke aard dan ook een obstakel zou kunnen vormen voor Jesjoea. De laatste optie die overblijft is dat deze boodschapper een cherub was, een engel die vanuit de tegenwoordigheid van God naar Daniël toekwam. Dat lijkt de meest waarschijnlijke optie.

Als we terugkeren naar de tekst, vervolgt Daniël zijn verhaal:

Daniël 10:7-9

Ik, Daniël, ik alleen zag dat visioen, maar de mannen die bij mij waren, zagen dat visioen niet. Er viel echter een grote verschrikking op hen en zij sloegen op de vlucht om zich te verbergen. Ik echter, ik bleef alleen achter. Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval en ik had geen kracht meer over. Toen hoorde ik het geluid van Zijn woorden. En toen ik het geluid van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn gezicht, en met mijn gezicht op de grond.

Daniëls metgezellen vluchtten in angst voordat ze deze engel zelfs ook maar zagen, en Daniël verloor zijn kracht toen hij hem zag. Toen de engel sprak, viel Daniël op zijn gezicht en verloor het bewustzijn. Ditzelfde gebeurde toen Daniël zijn visioen ontving in hoofdstuk 8 (Daniël 8:15-18). Dit gebeurde ook met Abraham toen hij een visioen kreeg in Genesis 15 (Genesis 15:12), en Job beschrijft ook een verschrikking en diepe slaap die optreedt wanneer men een visioen van God ontvangt (Job 4:13; 33:15). Maar de engel troost Daniël en geeft hem kracht:

Daniël 10:10-11

En zie, een hand raakte mij aan en maakte dat ik bevend op mijn handen en knieën steunde. Hij zei tegen mij: Daniël, zeer gewenste man, let op de woorden die ik tot u spreken zal en ga staan waar u stond, want nú ben ik tot u gezonden. Toen hij dat woord tot mij sprak, ging ik bevend staan.

God laat mensen vaak opstaan als Hij hen een profetie geeft. We zien dit bij Abraham (Genesis 18:22), Mozes (Exodus 3:5), Elia (1 Koningen 19:11) en zelfs geheel Israël bij de Sinaï (Deuteronomium 4:10). Er wordt ons niet verteld waarom de mensen in deze situaties staan, maar we kunnen ons voorstellen dat God wil dat ze alert zijn en aandacht schenken aan wat Hij zegt of laat zien.

Daniël 10:12

Toen zei hij tegen mij: Wees niet bevreesd, Daniël, want vanaf de eerste dag dat u zich er met heel uw hart op toelagde om inzicht te krijgen en om u te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord, en omwille van uw woorden ben ik gekomen.

Hier leren we dat deze engel werd gestuurd om Daniël dit visioen te geven op de eerste dag dat Daniël begon te vasten, dat was drie weken eerder. Daniël hoefde deze drie weken dus niet te vasten om dit visioen te ontvangen. De allereerste dag, zodra God zijn nederigheid zag, werd deze engel op weg gestuurd. Waarom duurde het dan drie weken voordat Daniël het visioen ontving? We lezen dit in het volgende vers:

Daniël 10:13

De vorst van het koninkrijk Perzië stond eenentwintig dagen tegenover mij, maar zie, Michaël, een van de voornaamste vorsten, kwam om mij te helpen toen ik daar achterbleef bij de koningen van Perzië.

Deze engel werd uitgezonden zodra Daniël begon te vasten, maar de "vorst van het koninkrijk Perzië" hield hem tegen totdat hij hulp kreeg van Michaël, "een van de voornaamste vorsten". Er zijn veel vragen die uit dit vers naar voren komen. Wie waren deze "vorsten"? Waarom vochten ze om deze engel die Daniël een boodschap bracht? En hoe slaagde de vorst van Perzië er überhaupt in om een engel te vertragen?

We beginnen eerst met het beantwoorden van de gemakkelijkste vraag, en dat is: wie is Michaël? Michaël is de naam van een engel, en niet zomaar een engel, maar iemand die het bevel voert over een leger van engelen (zie Openbaring 12:7). Daarom wordt hij een "grote vorst" genoemd. Michaël is een beschermer van Israël (Daniël 12:1), en hij wordt meestal afgeschilderd als iemand die strijdt tegen Satan (Judas 1:9; Openbaring 12:7; zie ook Zacharia 3:1-5). Waarom helpt Michaël de engel die de boodschap aan Daniël overbrengt? Welnu, een mogelijkheid is dat God Michaël speciaal heeft gestuurd om te helpen. Daarnaast zou Michaël dit kunnen doen als onderdeel van zijn taak als beschermer van Israël. Dit visioen brengt goed nieuws naar Israël, en daarom zou Michaël willen dat het wordt overgebracht. Daniël is ook een Israëliet, dus Michaël zou willen dat hij troost krijgt. Op de een of andere manier zou het de plicht zijn van Michaël om deze andere engel te helpen om zijn boodschap over te brengen aan Daniël.

Dat brengt ons bij onze volgende vraag, namelijk: wie is de "vorst van het koninkrijk Perzië"? Er zijn twee verschillende antwoorden op deze vraag die mogelijk overeen kunnen komen met de Bijbel. Eén daarvan is dat deze vorst van Perzië een menselijke leider is binnen het Perzische koninkrijk. In het boek Esther worden de menselijke leiders van Perzië "vorsten" genoemd in het "koninkrijk":

Esther 1:14

met name zij die het dichtst bij hem stonden: Carsena, Sethar, Admatha, Tarsis, Meres, Marsena en Memuchan, de zeven **vorsten van Perzië** en Medië, die het aangezicht van de koning mochten zien en een vooraanstaande positie innamen in **het koninkrijk**):

Als deze vorst een mens is, dan kunnen we ons misschien afvragen hoe het mogelijk is dat hij een engel kan vertragen? Als we de engelen in de Bijbel tegenkomen, oefenen ze meestal de kracht van God uit, en zijn de mensen machteloos om hen te stoppen. Bijvoorbeeld, in Genesis brachten engelen de vernietiging over Sodom en Gomorra (Genesis 19:1, 11, 13), en in 2 Koningen doodden ze 185.000 troepen in het Assyrische leger (2 Koningen 19:35). In geen van die beide gevallen kon een mens iets doen om hen te stoppen. Maar op één plaats in de Bijbel zien we wel een mens worstelen met een engel. Jakob worstelde de hele nacht met een engel (Genesis 32:24-26; Hosea 12:4), en de engel kon niet weggaan voordat Jakob hem losliet. Dus een menselijke vorst van Perzië, hoe vreemd dat ook mag lijken, is één van de mogelijkheden in deze passage.

De andere meer waarschijnlijke mogelijkheid is dat de vorst van het koninkrijk Perzië een soort engel is als Michaël. Het lijkt meer aannemelijk dat een engel een andere engel drie weken zou kunnen vertragen, dan de gedachte dat een mens zo'n vertraging kan veroorzaken. Waarom zou de ene engel de andere willen vertragen? Welnu, net zoals Michaël een vorst is die Israël beschermt, beschermt deze vorst van Perzië Perzië. Deze vorst van Perzië zou niet willen dat er een visioen wordt overgebracht dat de ondergang van Perzië voorspelt. Zoals we in hoofdstuk 11 zullen zien, is de ondergang van Perzië één van de dingen die volgens dit visioen zouden gaan gebeuren. Dus de vorst van Perzië wil dat de boodschap wordt gestopt, omdat het slecht nieuws is voor Perzië. Daartegenover wil Michaël dat de boodschap wordt overgebracht, omdat het goed nieuws is voor Israël.

Nu lijkt er nog steeds een probleem te zijn. Hoe kunnen twee van Gods engelen met elkaar strijden? Zou dat niet een koninkrijk voortbrengen dat niet kan standhouden (vgl. Mattheüs 12:26)? Welnu, hoewel de tekst dit niet expliciet aangeeft, lijkt het vrij waarschijnlijk dat deze vorst van Perzië onder de heerschappij van satan staat, die we, zoals eerder vermeld, vaak tegenkomen in zijn strijd tegen Michaël. Deze engelen zijn met elkaar in conflict omdat ze deel uitmaken van verschillende koninkrijken en werken aan verschillende doelen (zie Mattheüs 4:8-9). Dit is niet een geval waarbij God tegen Zichzelf is verdeeld, maar eerder een situatie waarbij het Woord van God de duivel overwint.

Terugkomend op de engel die dit woord overbrengt, in het volgende vers gaat hij verder met zijn uitleg waarom hij is gekomen:

Daniël 10:14

Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.

Het visioen dat Daniël krijgt, vertelt hem wat er in de "laatste dagen" met zijn volk zal gebeuren. Wanneer is dat precies? De Hebreeuwse uitdrukking die met "laatste dagen" is vertaald, is *acharit hayamim*, die in verschillende contexten wordt gebruikt. Soms wordt deze uitdrukking gebruikt om te verwijzen naar de tijd dat de Messias op aarde zal regeren, zoals in passages als Jesaja 2:

Jesaja 2:2-3

Het zal in **het laatste der dagen** geschieden dat de berg van het huis van de HEERE (JHWH) vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen. Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (JHWH), naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de Wet uitgaan, en het Woord van de HEERE (JHWH) uit Jeruzalem.

(zie ook: Micha 4:1-2; Hosea 3:4-5)

Vanwege passages als deze denken sommigen dat *acharit hayamim* altijd naar deze specifieke periode moet verwijzen, maar er zijn plaatsen in de Bijbel waar de uitdrukking niet naar die periode verwijst. De uitdrukking zelf betekent gewoon "een tijd in de toekomst", en we zien dat die betekenis wordt gebruikt op plaatsen zoals Deuteronomium 31:29:

Deuteronomium 31:29

Want ik weet dat u na mijn dood zeker op verderfelijke wijze zult handelen, en van de weg die ik u geboden heb, zult afwijken. Dan zal dit kwaad u **in later tijd** [*acharit hayamim*] overkomen, wanneer u doet wat slecht is in de ogen van de HEERE (JHWH) om Hem door het werk van uw handen tot toorn te verwekken.

De "latere tijd" die in dit vers wordt genoemd, werd vervuld in het boek van Richteren. Dit was de tijd dat het volk deed "wat kwaad was in de ogen van JHWH" en Hem "tot toorn verwekte" door het werk van hun handen, namelijk het maken van afgoden:

Richteren 2:11-12

Toen deden de Israëlieten wat slecht was in de ogen van de HEERE (JHWH) en zij dienden de Baäls. Zij verlieten de HEERE (JHWH), de God van hun vaders, Die hen uit het land Egypte had geleid, en gingen achter andere goden aan, goden van de volken die rondom hen woonden. Zij bogen zich voor hen neer en verwekten de HEERE (JHWH) tot toorn.

Dus soms betekent *acharit hayamim* de tijd van de regering van de Messias, en soms betekent het gewoon "een tijd in de toekomst". De vraag is, wat betekent het hier in Daniël 10? Gaat het visioen van Daniël over de tijd van de regering van de Messias, of gaat het gewoon over een tijd in de toekomst van Daniël?

De antwoorden kunnen allebei mogelijk zijn. Hoofdstuk 11, die in de volgende studie van deze serie wordt behandeld, bestrijkt een tijdsperiode van enkele honderden jaren die al in de geschiedenis heeft plaatsgevonden. Maar hoofdstuk 12 kan betrekking hebben op een tijd die nog in onze toekomst ligt, wanneer er een opstanding van de doden zal zijn. We zullen daar dieper op ingaan als we dat hoofdstuk behandelen. Het is duidelijk dat ten minste een deel van het visioen van Daniël gaat over een tijd lang voor de regering van de Messias, dus in deze passage betekent de uitdrukking *acharit hayamim* waarschijnlijk "een toekomstige tijd".

Nadat Daniël te horen heeft gekregen hoe dit visioen bij hem terecht is gekomen, en waar het over gaat, krijgt Daniël nog meer last van zijn lichamelijke gevolgen. Hij verliest met name het vermogen om te spreken:

Daniël 10:15

Toen hij in deze bewoordingen met mij sprak, hield ik mijn gezicht naar de aarde gericht en verstomde.

Ditzelfde gebeurde met Ezechiël tijdens één van zijn visioenen. Ezechiël kon letterlijk niet meer praten tot de tijd dat JHWH wilde dat hij het visioen aan andere mensen vertelde:

Ezechiël 3:25-27

En wat u betreft, mensenkind, zie, zij zouden touwen om u heen slaan en u daarmee binden. Daarom moet u zich niet in hun midden begeven. Uw tong zal Ik aan uw gehemelte doen klevan, zodat u stom wordt en u voor hen niet kunt zijn als iemand die bestraft, want zij zijn een opstandig huis! Maar als Ik met u spreek, zal Ik uw mond openen en zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE (JHWH): ...

We zouden kunnen denken dat God Daniël op dezelfde manier zou behandelen als Ezechiël, en hem een tijdje stom zou houden, maar God neemt de stomheid van Daniël eigenlijk meteen weg. Hieruit kunnen we concluderen dat God wilde dat Daniël dit visioen zo snel mogelijk met andere mensen zou delen. Zodra de spraak van Daniël was hersteld, vroeg hij of het visioen mocht stoppen, omdat zijn lichaam de intensiteit van de ervaring niet aankon:

Daniël 10:16-17

Maar zie, Iemand, Die leek op de mensenkinderen, raakte mijn lippen aan. Toen opende ik mijn mond en ging spreken. Ik zei tegen Hem Die tegenover mij stond: Mijn Heere, vanwege het visioen hebben mij weeën overvallen, zodat ik geen kracht meer overheb. Hoe kan de dienaar van deze mijn Heere dan spreken met U, mijn Heere? Want wat mij betreft, van nu af aan is er geen kracht meer in mij aanwezig en is er geen adem in mij overgebleven.

We hebben in dit hoofdstuk gezien dat de kracht van Daniël is afgenomen; hij is twee keer gevallen en het was moeilijk voor hem om te staan. Nu horen we Daniël zeggen: "Er is geen adem in mij overgebleven". Dit zou kunnen betekenen dat Daniël letterlijk moeite had met ademen, maar de term voor "adem" in het Hebreeuws is *nesjamah*, wat vaak verwijst naar de "levensadem" (zie Genesis 2:7; 7:22; Deuteronomium 20:16; Daniël 5:23). Het is waarschijnlijker dat Daniël met deze zin bedoelde dat hij het gevoel had dat hij dood ging. Dit is een veel voorkomende ervaring onder mensen die God ontmoeten. Bijvoorbeeld:

Exodus 33:18-20

Toen zei Mozes: Toon mij toch Uw heerlijkheid! Maar Hij zei: Ík zal al Mijn goedheid bij u voorbij laten komen, en in uw aanwezigheid zal Ik de Naam van de HEERE (JHWH) uitroepen, maar Ik zal genadig zijn voor wie Ik genadig zal zijn, en Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontfermen zal. Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

Openbaring 1:12

En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. ...

Openbaring 1:17

En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, ...

Exodus 20:18-19

En heel het volk was getuige van de donderslagen, de bliksems, het bazuingeschal en de rokende berg. Toen het volk dit zag, sidderden zij en bleven op een afstand staan. Zij zeiden tegen Mozes: Spreekt ú met ons, dan zullen wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, anders sterven wij.

Daniël lijkt hetzelfde te ervaren als deze andere mensen. Wanneer hij oog in oog komt te staan met de heerlijkheid van God, heeft hij het gevoel dat hij zal sterven, en hij kan het niet verdragen om daar lang te zijn en Gods woorden te horen. Maar God sterkt Daniël aan en stelt hem gerust dat hij niet zal sterven. God wil niet alleen dat Daniël blijft leven, maar ook dat hij dit woord gaat verspreiden aan anderen:

Daniël 10:18-19

Toen raakte Hij Die het uiterlijk had als van een mens, mij opnieuw aan en Hij versterkte mij. Hij zei: Wees niet bevreesd, zeer gewenste man! Vrede zij u. Wees sterk, ja, wees sterk. Terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt en ik zei: Laat mijn Heere spreken, want U hebt mij versterkt.

De woorden die hier worden gebruikt om Daniël te troosten, worden door de hele Bijbel heen gebruikt. "**wees niet bevreesd**" is iets wat God tegen veel mensen zegt als Hij met hen spreekt. Hij gebruikte exact dezelfde woorden tegen Abram (Genesis 15:1), Hagar (Genesis 21:17), Izak (Genesis 26:24), Jakob (Genesis 46:3) en Johannes (Openbaring 1:17) toen ze profetische visioenen ontvingen. "**Vrede zij u**" is een veel voorkomende Hebreeuwse begroeting en wordt vaak gebruikt om iemand gerust te stellen dat hij geen vijand is. Daniël voelde misschien angst en lichamelijk ongemak, maar God verzekerde Daniël dat Hij niet boos op hem was. En ten slotte "**wees sterk**" is iets dat God vaak tegen mensen zegt voordat ze eropuit trekken om Zijn wil te volbrengen (zie Deuteronomium 11:8; 31:6-7; Jozua 1:6-9; 1 Kronieken 28:10; Ezra 10:4; Haggai 2:4). Deze woorden dienen allemaal om Daniël ervan te verzekeren dat hij dit visioen kan verdragen. God zal niet toestaan dat hij sterft, en God heeft een taak voor hem te doen.

Daniël 10:20

Toen zei hij: Weet u waarom ik naar u toe ben gekomen? Nu zal ik terugkeren om tegen de vorst van Perzië te strijden. En zodra ik vertrokken ben, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen.

Hier is de engel een voorafschaduwung van wat we later in dit visioen zullen zien, met name in hoofdstuk 11. Na verloop van tijd zal de strijd van deze engel niet meer tegen de vorst van Perzië zijn, maar tegen de vorst van Griekenland. Dit komt omdat Griekenland Perzië zal veroveren, iets wat in zijn vorige visioen, in hoofdstuk 8, tegen Daniël werd verteld.

Dit hoofdstuk eindigt met een ongebruikelijk vers:

Daniël 10:21

Ik zal u echter vertellen wat is opgetekend in het boek van de waarheid – al maakt niet één zich met mij sterk tegen hen, behalve uw vorst Michaël.

Dezelfde term "opgetekend" wordt gebruikt als het gaat om de woorden die in Daniël hoofdstuk 5 op de muur werden geschreven (Daniël 5:24). Die woorden waren opgeschreven en ze kwamen uit, net zoals de woorden van dit visioen zijn opgetekend en ook zullen uitkomen.

Het laatste wat Daniël in dit hoofdstuk te horen krijgt, is dat "Michaël uw vorst" de enige is die aan de zijde van deze engel staat. We hebben eerder vermeld dat Michaël de engel is die belast is met het beschermen van Israël. Het feit dat Michaël heeft geholpen om deze boodschap aan Daniël over te brengen, kan erop wijzen dat deze boodschap belangrijk is voor de toekomst en het welzijn van Israël. De formulering hier is een beetje vreemd, dus misschien betekent het iets anders; Hoe dan ook, Daniël heeft keer op keer te horen gekregen dat dit visioen waar is, en dat het belangrijk is dat hij het begrijpt.

Lessen Voor Ons

Dit hoofdstuk is nog niet eens ingegaan op het visioen van Daniël, maar we kunnen nog meer leren uit de dingen die we hebben gelezen.

Allereerst reageert God op Zijn volk. Vanaf het moment dat Daniël begon te rouwen, stuurde God een boodschap van troost. Die boodschap is niet meteen bij Daniël aangekomen, maar werd wel direct verzonden toen God zijn ellende zag. Daarom zegt Jesjoea dat we niet veel woorden hoeven te gebruiken als we bidden; God hoort ons vanaf het eerste woord:

Mattheüs 6:7-8

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden. Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt.

Niet alleen kent God al meteen onze behoeften, maar Hij is ook trouw om daarin te voorzien, zoals Johannes schreef:

1 Johannes 5:14-15

En dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen.

De sleutel hier is dat we "naar Zijn wil" vragen. Hoe kunnen we weten of de dingen die we vragen Zijn wil zijn? Welnu, als we naar Zijn wil leven, zullen we ook om dingen vragen die Zijn wil zijn. Zoals David het uitdrukte: "Hij vervult het verlangen van wie Hem vrezen":

Psalm 145:18-20

De HEERE (JHWH) is allen nabij die Hem aanroepen, allen die Hem in waarheid aanroepen. Hij vervult het verlangen van wie Hem vrezen, Hij hoort hun hulpgeroep en verlost hen. De HEERE (JHWH) bewaart allen die Hem liefhebben, maar alle goddelozen vaagt Hij weg.

Zelfs als de dingen er slecht uitziet, vecht God voor Zijn volk, en Hij verhoort de gebeden van de rechtvaardigen. God heeft voor Daniël gezorgd, en Hij zal voor ons zorgen.

Een tweede les die we uit dit hoofdstuk kunnen trekken, is dat we gaan begrijpen waarom we niet altijd van God horen. Soms vragen mensen zich af waarom God niet tot hen spreekt. Eén van de redenen is dat Hij dat niet hoeft te doen; Hij heeft al tot ons allen gesproken door Zijn profeten. We hebben Zijn Woord in de Bijbel opgetekend, dus we hoeven niet rechtstreeks van Hem te horen om te weten wat Hij wil. Een ander ding om te overwegen is dat het ontmoeten van God angstaanjagend is. Mensen die God ontmoeten, ervaren meestal een intense angst en hebben zelfs het gevoel dat ze zullen sterven. Daniël had die ervaring met de visioenen; hij had al verschillende visioenen gekregen in hoofdstuk 10, maar zelfs hij had het gevoel dat hij ineens zou storten en sterven toen God dit laatste profetische woord aan hem had geopenbaard. Als we God vragen om tot ons te spreken, begrijpen we waarschijnlijk niet wat we echt vragen. Er zijn waarschijnlijk momenten dat God ervoor kiest om niet tot ons te spreken voor ons eigen bestwil. Zoals we al eerder zeiden, hebben we al de Woorden van God, inclusief de Woorden die Hij tot Daniël sprak, en we kunnen die Woorden net zo goed gebruiken als de Woorden die we direct ontvangen. De plicht van een profeet is om Gods Woord aan de mensen door te geven, en de plicht van de mensen is om Gods Woord te gehoorzamen. We hebben nog steeds die plicht om te gehoorzamen, zelfs als we persoonlijk geen angstaanjagende ontmoeting met God hebben.

De derde les die we uit dit hoofdstuk kunnen halen, is dat Gods wil onvermijdelijk is. We hebben door het hele boek Daniël heen gezien dat geen enkele menselijke koning en geen enkel menselijk koninkrijk stand kan houden tegen de wil van God. Dat is een consistente boodschap geweest in de profetieën van Daniël. Dit hoofdstuk vertelt ons niet alleen dat geen enkel mens de wil van God kan weerstaan, maar dat ook geen engel tegen Hem kan standhouden. God is soeverein over alle (konink)rijken, of ze nu menselijk of engelachtig zijn. Paulus herhaalt deze boodschap in twee van zijn brieven:

Kolossenzen 2:18-19

Laat u niet de prijs ontzeggen door iemand die behagen schept in nederigheid en engelenverering, intreedt in wat hij niet gezien heeft, zonder reden gewichtig doet door zijn vleselijke denken, en zich niet houdt aan het hoofd, waaruit het hele lichaam, dat van banden en pezen voorzien is en daardoor samengevoegd, opgroeit door de groei die van God komt.

Romeinen 8:38-39

Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

Niets en niemand kan voorkomen dat de wil van God wordt gedaan. Geen macht op aarde of in de hemel kan Hem tegenhouden. Moeten we dus meegaan in de wil van God, of proberen om ons ertegen te verzetten? Het visioen van Daniël laat ons zien hoe zinloos het is om tegen God te vechten.

In de volgende studie in deze serie zullen we Daniël hoofdstuk 11 onderzoeken. We hopen je daar weer te zien.

We bidden dat je door deze studie bent gezegend. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)

more on this and other teachings, please visit us at www.testeverything.net